

CZY WIESZ, ŻE?

Data publikacji 22.01.2021

Czy wiesz, że wiele zachowań nagannych społecznie uregulowano w Kodeksie wykroczeń? Część V.

W ramach Projektu „Czy wiesz, że?“, często Państwo zadajcie pytania o kwestie odpowiedzialności za tzw. drobne czyny, mniej dolegliwie społecznie. Czy są one jednak mniej dokuczliwe w naszym codziennym życiu?

W dniu dzisiejszym kontynuujemy dla Państwa cykl informacji na temat funkcjonowania w polskim systemie prawnym, Kodeksu wykroczeń. W kolejnych edycjach będziemy dalej zgłębiać ten przepis prawa, który jest bardzo często stosowany w działaniach Policji.

Przypominamy: „Nieznajomość prawa szkodzi”. Nawet jeżeli osoba nie wiedziała, że dane zachowanie może skończyć się odpowiedzialnością za popełnienie wykroczenia, to może ją spotkać odpowiedzialność. Ważne jednak, by czyn był zabroniony przez prawo oraz by był uznany za społecznie szkodliwy. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

Zasady odpowiedzialności za wykroczenia:

W dzisiejszej edycji przybliżymy Państwu kwestie dotyczące pomocnictwa w popełnieniu wykroczenia.

Konstrukcja pomocnictwa opiera się na założeniu, że pomocnik popełnia „własne wykroczenie”. Zatem nie uczestniczy on w cudzym wykroczeniu, mimo że znamiona tego typu wykroczenia realizuje sprawca, któremu udzielił mu pomocy-pomocnik. Pomocnictwo nie jest zatem rodzajem wykroczenia, ale swoistą postacią zjawiskową wykroczenia (posiadanie istotnego związku z wykroczeniem i pomoc w jego popełnieniu).

Odpowiedzialność za pomocnictwo do popełnienia wykroczenia

Za pomocnictwo odpowiada osoba, która w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

Odpowiedzialność za pomocnictwo zachodzi wtedy, gdy ustawa tak stanowi i tylko w razie dokonania przez sprawcę czynu zabronionego.

Przykład: Osoba X pomogła osobie Y w publicznej zbiórce pieniędzy, której wbrew wymogom osoba Y nie zgłosiła. Pomoc polegała na tym, że osoba X zbudowała i dostarczyła specjalne puszkę z otworami na wrzucanie datków. Osoba X nie brała udziału w zbiórce, ale dzięki pomocnym puszkom, osoba Y rozpoczęła zbiórkę pieniędzy w miejscu publicznym i zgromadziła w niej środki.

Uwaga: Sąd orzeka przepadek przedmiotów uzyskanych ze zbiórki publicznej, gdy zbiórkę publiczną przeprowadzono bez zgłoszenia.

Karę za pomocnictwo wymierza się w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego wykroczenia.

Każdy ze współdziałających w popełnieniu czynu zabronionego odpowiada w granicach swojej umyślności lub nieumyślności, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających.

[Link do treści Kodeksu wykroczeń ►](#)

O projekcie informacyjno-edukacyjnym ["Czy wiesz, że?"](#)

Zachęcamy do nadsyłania własnych pytań z obszaru działań Policji do lidera Projektu - młodszego inspektora Krzysztofa Łaszkiewicza, Pełnomocnika Komendanta Głównego Policji ds. Ochrony Praw Człowieka na adres: krzysztof.laszkiewicz@policja.gov.pl